

Cuvioşii Mărturisitori Visarion, Sofronie şi Sf. Mucenic Oprea (21 Octombrie)

SLUJBA

SLUJBA SFINȚILOR MĂRTURISITORI, CUVIOȘII VISARION ȘI SOFRONIE ȘI A MUCENICULUI OPREA

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., Stihirile pe 4, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea punându-şi...

Pe cuviosul mărturisitor şi apărător al dreptei credinţe, pe următorul lui Hristos, cel cu virtutea bărbăţiei şi cu brâul adevărului încins, pe părintele nostru Visarion, toţi dreptcredincioşii cu cântări să-l cinstim, întru pomenirea jertfei sale celei bine primite de Dumnezeu.

Biserica lui Hristos cea din laturile Ardealului, cu cinste face pomenirea ta şi cheamă pe toţi credincioşii. Ei, fericite părinte Visarioane, să te prăznuiască pe tine în cântări de laudă duhovniceşti. La prealuminatul praznic al cuviosului Sofronie să desfătăm inimile noastre, pomenind cu laudă lupta sa pentru dreapta credinţă pe care o mărturisim.

Veniţi toţi credincioşii să lăudăm pe apărătorul dreptei credinţe, pe părintele nostru Sofronie, care asupreala şi împotrivirea eretică a surpat. Acestuia cu credinţă să-i cântăm: Roagă-te pentru noi lui Hristos, cuvioase Sofronie.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Astăzi binecredincioşii creştini se luminează cu razele biruinţei îndelung pătimitorilor noştri părinţi Visarion şi Sofronie; şi Biserica noastră, cu duhovnicească podoabă înfrumuseţându-se, le strigă: Viteji ai lui Hristos, nu încetaţi a vă ruga pentru poporul ce l-aţi ocrotit.

Şi acum..., a Născătoarei, acelaşi glas:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Marie, rugul cel nestins şi de daruri izvorâtor, ţie ne rugăm să ne ajuţi cu rugăciunile tale.

La stihoavnă

Stihirile, glasul al 5-lea:

Podobie: Doamne, păcătuind nu încetez...

Ajutători în rugăciune şi drept îndreptători în credinţă vă avem pe noi, Sfinţilor Visarioane şi Sofronie, care primiţi pururea cererile ce le îndreptăm către voi.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Podoaba apărătorilor dreptei credinţe v-aţi făcut, şi în temniţă pentru turma lui Hristos aţi suferit. Pentru aceasta, primiţi acum prinosul laudelor celor ce cu osârdie facem pomenirea voastră.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Cel ce din viforul pătimirilor pentru dreapta credinţă ne-ai scăpat, şi pe ereticul împărat l-ai biruit, Hristoase Dumnezeul nostru, trimite-ne nouă în toată vremea milele Tale cele bogate, pentru rugăciunile cuvioşilor Tăi, Unule Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Troparul Sfinţilor, glasul 1:

Luptătorilor pentru Ortodoxie, ca nişte îngereşti trâmbiţe aţi înviorat în suflete îndrăznirea mărturisirii dreptei credinţe, şi ca nişte înţelepţi propovăduitori, pe popor l-ati hrănit cu dreaptă şi luminată învăţătură. Mari au fost ostenelile lucrării voastre; mare şi osârdia propovăduirii; mare a fost şi rodul luptei voastre drepte, pururea pomeniţilor ostaşi ai lui Hristos.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei, acelaşi glas:

Gavriil zicând ţie...

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul...

La Doamne, strigat-am.... stihirile pe 8: trei ale Sfântului Visarion,

trei ale Sfântului Sofronie şi două ale Sfântului Oprea.

Stihirile Sfântului Visarion, glasul 1:

Podobie: Prealăudaţilor mucenici...

Solitor neînfricat al dreptei credinţe ai arătat Bisericii Tale Doamne, pe cuviosul părintele nostru Visarion, care cu pilda îndrăznirii împotriva defăimătorilor dreptei credinţe întăreşte pururea pe poporul Tău. De la el, cu dumnezeiască cuviinţă luminându-ne, Te lăudăm pe Tine, Hristoase, Mântuitorul sufletelor noastre.

Cu dumnezeiască putere l-ai îmbrăcat Doamne, pe apărătorul dreptei credinţe, Visarion, şi l-ai întărit pe el să rabde chinuri de la vrăjmaşii cei răuvoitori şi cununa muceniciei să primească. Pentru rugăciunile lui trimite nouă iertare de păcate, Hristoase Dumnezeule.

Mărturisitorul dreptei Tale credinţe Doamne, întrarmându-se cu învăţătura cea nestricată şi aprinzându-se de râvna Ortodoxiei, a surpat uneltirile asupritorilor, iar pe poporul cel bine credincios l-a întărit întru mărturisirea adevărului Tău. Pentru aceasta, întru tot lăudatul părinte Visarion a primit de la Tine Stăpâne, moştenirea cereştii împărăţii şi se roagă pentru mântuirea noastră.

Alte stihiri, ale Sfântului Sofronie, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Viaţa cea cuvioasă ai ales, părinte Sofronie. Dar potrivnicii Legii celei drepte schitul ţi-au pustiit şi te-au prigonit, vrând să te piardă. Dar tu îndată încingând sabia vitejiei cea întru Hristos te-ai împotrivit cu tărie uneltirilor dezbinătoare de fraţi. Pentru aceasta vrednic de laudă eşti, pururea pomenite.

Trimis al lui Dumnezeu ai fost, cuvioase Sofronie, neînfricatule povăţuitor al celor prigoniţi pentru dreapta credinţă. La sunetul de trâmbiţă al propovăduirii tale, ca un singur om s-a ridicat poporul cel binecredincios şi cel înstrăinat prin înşelăciune. Şi aşa, fără vărsare de sânge, ai secerat biruinţa.

Îndemnând pe credincioşi să rămână statornici în păstrarea credinţei strămoşeşti, ţi-ai agonisit cheile împărăţiei. Căci smulgând Biserica strămoşilor tăi din ghearele silnicei răpiri, ca o curată mireasă ai înfăţişat-o lui Hristos, vrednicule de laudă, cuvioase părinte Sofronie.

Alte stihiri, ale Mucenicului Oprea, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Făcut-ai Doamne pe smeritul binecredincios Oprea, crainic al plângerilor celor asupriţi şi cu mâna Ta l-ai ocrotit în drumeţiile sale; şi întru sfârşit i-ai hărăzit cetăţenia raiului, iar nouă ne-ai dăruit mare milă.

Întărit-ai Doamne pe robul Tău Oprea pe piatra mărturisirii Tale; că lăsând prietenilor lui grija oilor celor necuvântătoare, plecat-a spre cetatea vremelnicei stăpâniri, întru apărarea credinţei celei adevărate.

Pentru aceasta, gătitu-i-ai loc de desfătare întru cereasca împărăţie, iar pomenirea lui între noi va fi pururea.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Bucuraţi-vă, preacuvioşilor mărturisitori şi mucenici, căci dorinţa voastră, astăzi s-a împlinit. Nici urgia tunurilor tiranului împărat, nici greutatea asupririlor, nu au izbutit să surpe zidurile dreptei credinţe. Încetat-a dezbinarea dintre fraţi şi una s-a făcut iarăşi strămoşeasca Biserică. Cu care rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., Dogmatica glasului slavei.

Vohod: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi

PAREMIILE

Din Înţelepciunea lui Solomon citire:
(III, 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, drepţii sunt morţi cu desăvârşire şi ieşirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Şi plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în faţa oamenilor, ei au îndurat suferinţe, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi fiind pedepsiţi cu puţin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare şi i-a găsit vrednici de el. Ca pe aur în topitoare, aşa i-a lămurit, şi ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii şi ca nişte scântei care se lasă pe mirişte, aşa vor fi. Judeca-vor neamurile şi stăpâni vor fi peste popoare şi Domnul va împărăţi întru ei, în veci. Ei vor înţelege adevărul, ca unii care şi-au pus încrederea în Domnul, cei credincioşi vor petrece cu el în iubire, căci harul şi îndurarea sunt partea aleşilor lui.

Din Înţelepciunea lui Solomon citire:
(V, 15-23; VI, 1-3)

Însă cei drepţi vor fi în veacul veacului şi răsplata lor este la Domnul şi Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, primi-vor din mâna Domnului împărăţia frumuseţii şi cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta sa şi cu braţul său, asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia sa şi cu ele va întări făptura mâinilor sale ca să răsplătească vrăjmaşilor. Din dreptate el îşi va face platoşă şi din judecata cea nefăţarnică îşi va face coif. Din sfinţenia sa va face pavăză nebiruită, iar din cumplita sa mânie va face sabie ascuţită şi lumea va porni război împreună cu el împotriva celor fără de minte. Săgeţile fulgerului său vor porni bine îndreptate şi vor lovi în ţintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia lui, ca o praştie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întârâta asupra lor şi râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeieşti se va ridica împotriva lor şi ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici.
Ascultaţi deci, regilor, şi înţelegeţi, luaţi învăţătură, voi care judecaţi marginile pământului. Băgaţi în urechi, voi cei ce stăpâniţi peste mulţimi şi care cu mândrie staţi în fruntea gloatelor neamurilor. Pricepeţi că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul şi puterea de la Cel Preaînalt.

Din Înţelepciunea lui Solomon citire:
(IV, 7-15)

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrâneţile cinstite nu sunt cele aduse de o viaţă lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înţelepciunea e la om adevărată căruntеţe şi vârsta bătrâneţelor înseamnă o viaţă nespurcată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit şi fiindcă trăia între păcătoşi, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea, sau înşelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune şi ameţeala

poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârşire, dreptul a apucat ani îndelungaţi. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul s-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutăţii. Neamurile văd, dar nu pricep nimic şi nu-şi bat capul cu aşa ceva, că adică harul lui Dumnezeu şi mila lui sunt cu aleşii săi şi că poartă de grijă de sfinţii săi.

LA LITIE

Stihirile Cuvioşilor Mărturisitori

Glasul 1, însuşi glasul:

Cu glas de trâmbiţă ai ridicat poporul la luptă pentru curăţia dreptei credinţe. Strajă tare făcând împrejurul tău, cei ce lăudau pe Dumnezeu după nestricata predanie, au dobândit prin tine îndoită râvnă întru apărarea strămoşeştii credinţe. Apără-ne de ispitele vrăjmaşului, cuvioase Visarioane, şi roagă-te Părintelui Ceresc să ne dăruiască mare milă.

Pe voi neînfricaţilor mărturisitori ai dreptei cinstiri de Dumnezeu, nici ameninţările prigonitorilor nu v-au spăimântat, nici urâciunea defăimărilor nu v-au clătit, şi nici greutatea chinurilor nu v-a înfrânt. Ci cu bucurie aţi rămas neclintiţi pe piatra mărturisirii credinţei, pe toate răbdându-le şi chip al tăriei întru credinţă făcându-vă.

Surpat-ai Doamne, silnica lucrare a asupritorilor dreptei credinţe din Ardeal; şi vrerea Sfinţilor Tăi mucenici şi mărturisitori de demult, plinitu-s-a astăzi cu voia Ta. Întăreşte-ne şi pe noi pe piatra mărturisirii Tale, ca împreună cu dânşii, nestrămutaţi să stăm întru dreapta credinţă cea dintru început a părinţilor noştri.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Din pruncie spre fapte bune rânduiţi fiind, vase alese v-aţi arătat Domnului şi sufletul vostru sălaş Duhului Sfânt l-aţi hărăzit. Pe dreptcredincioşii creştini întru virtute i-aţi întărit şi viaţa pentru scăparea lor v-aţi pus. Cu cununa vieţii celei veşnice împodobiţi fiind, rugaţi pe Mielul lui Dumnezeu, cei ce staţi la picioarele tronului Său, să ne scoată din prăpastia păcatelor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Rug nestins fiind şi scaun împărătesc făcându-te, ca să şadă Domnul Domnilor şi Împăratul Împăraţilor, tot sufletul te laudă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu. Du Fiului tău rugăciunile noastre, ca să ne izbăvească de toată fărădelegea.

La stihoavnă

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Cuvioşilor părinţi Visarioane şi Sofronie, inima voastră cea de dulceaţa rugăciunii îndulcită şi trupul vostru cu nevoinţele postirii curăţit, pusu-le-aţi în slujba dreptei credinţe, luptând cu osârdie pentru aşezământul cel nestricat al Bisericii lui Hristos. Pentru aceasta, cu cunună de slavă v-aţi încununat.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Întărit-ai Doamne pe robii Tăi Visarion, Sofronie şi Oprea, pe piatra mărturisirii Tale şi păzitori ai credinţei celei adevărate întru îndelungată nevoinţă i-ai făcut. Sufletele lor înaintea tronului Tău se veselesc şi lauda lor în gura poporului nostru pururea va fi.

Stih: Aşteptând, am aşteptat pe Domnul şi a căutat spre mine.

Pe ostaşii lui Hristos, Visarion, Sofronie şi Oprea să-i cinstim, făcând pomenirea lor cea de peste an. Căci cu vitejie, în primejdii viaţa şi-au pus pentru dreapta credinţă, înfruntând puterea stăpânirii omeneşti. Care, văzând acum surparea uneltirii celei dezbinătoare de fraţi, nespus se bucură şi se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Lăsând pentru o vreme călugărească linişte, cuvioase Visarioane, ai purces în lume să ridici la lupta de apărare a credinţei pe dreptcredincioşii români din Ardeal. Vulpile au vizuini şi păsările cerului cuiburi; ci tu, ca oarecând Domnul, nu aveai unde să-ţi pleci capul, de răutatea asupritorilor. Cu rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte-ne pe noi.

Şi acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, apărătoarea noastră şi grabnic ajutătoare, roagă-te, Stăpână, să se mântuiască sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor.
Troparul sfinţilor, de două ori (caută-l la Vecernia mică) şi

Născătoare de Dumnezeu Fecioară... (o dată).

Unde nu se face Priveghere, se cântă troparul Sfinţilor (o dată)

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei – Învierii, după glasul troparului Sfinţilor.

LA UTRENIE

După întâia Stihologie

Sedealnă, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Izbăviţi-ne pe noi, cuvioşilor părinţi Visarioane şi Sofronie şi Sfinte Mucenice Oprea, dintru toată nevoia ce ne împresoară. Degrab plecaţi urechile voastre când ne rugăm şi întindeţi mâinile voastre cu rugăciune către Stăpânul a toate, ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei, asemenea:

Preasfântă Fecioară de Dumnezeu Născătoare, limanul celor greu încercaţi, miluieşte-ne cu rugăciunile tale şi du Fiului tău şi Mântuitorului nostru suspinul inimilor noastre, ca să ne mântuiască pe noi.

După a doua Stihologie

Sedealnă, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Cu osârdie vă lăudăm şi vă preamărim, cuvioşilor părinţi Visarioane şi Sofronie şi Sfinte Mucenice Oprea; că toată viaţa voastră Domnului o aţi hărăzit, credinţa aţi păzit, în virtute aţi sporit şi Legea Răsăritului o aţi apărat, ostaşi ai lui Hristos făcându-vă şi alergarea Lui cu cinste săvârşind-o.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei, asemenea:

Necuprinsă este taina fecioriei tale celei fără de prihană, preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu; la care şi îngerii stau privind cu mirare mare foarte şi minunile Celui Preaînalt cu glas mare preaslăvind.

Apoi Polieleul şi Mărimurile

SEDEALNĂ, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preamărită minune...

Cuvioşilor părinţi Visarioane şi Sofronie şi Sfinte Mucenice Oprea, pe noi cei ce v-am câştigat rugători înaintea Părintelui ceresc, ocrotiţi-ne cu rugăciunile voastre, din nevoi scăpaţi-ne; şi tot poporul dreptcredincios păziţi-l de toată reaua întâmplare, ca cei ce suntem mult milostivi.

Slavă... Şi acum..., glasul al 3-lea:

Moştenirea ta suntem, Preacurată Maică şi ţie-ţi cerşim ajutorare în pătimirile noastre. Caută cu osârdie spre neputinţele noastre şi pe cei ce neîncetat te preamăresc, îi miluieşte.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea:

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca, cap. XXI, 12-19:
Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziţi-vă de oameni...
(vezi în 15 septembrie, la Utrenie).

După Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Visarion, Sofronie şi Oprea, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stihiră, glasul al 6-lea:

În tot pământul Ardealului a ieşit vestirea isprăvilor voastre, celor întru apărarea dreptei credinţe. Risipit-aţi taberele vrăjmaşilor Legii celei drepte a lui Hristos; şi uneltirile cele viclene descoperindu-le, le-aţi ruşinat, iar pe urzitorii lor cu braţ înalt i-aţi înfrânt. Har având înaintea înfricoşatului scaun de judecată al lui Dumnezeu, cereţi pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu, cu irmosul pe 6 (vezi la 14 octombrie) şi
ale Sfinţilor Mărturisitori două pe 8.

Întâiul canon al Sfinţilor Mărturisitori

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea:

Irmos: Cânta-voi Ţie, Doamne...

Cu nevoinţele călugăreşti mai întâi înţelepţilor, patimile trupului biruind, aţi strălucit prin curăţia vieţii; iar mai apoi pătimind pentru dreapta credinţă, cetăţeni ai raiului împreună cu toţi Sfinţii v-aţi făcut. Cu care rugaţi-vă să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cetate nebiruită de năvălirile asupritorilor v-aţi arătat, cei ce sunteţi întărirea dreptcredincioşilor, şi zid nesurpat şi acoperământ nestricat, cuvioşilor mărturisitori Visarioane şi Sofronie. Pentru aceasta vă fericim totdeauna. Lui Hristos rugaţi-vă pace lumii să dăruiască şi sufletelor noastre mare milă.

Nevătămat ai trecut prin văpaia prigoanelor şi a chinurilor, cu împreună-lucrarea Duhului; şi la ţărmurile dumnezeiescului liman ai ajuns, mucenice Oprea, cu lumina tăriei în credinţă fiind luminat în cărările tale; iar acum luminezi, cu rugăciunile tale, pe cei ce cu bună cinstire prăznuiesc pururea lăudată pomenirea ta.

A Născătoarei:

Omoară patimile sufletului meu, ceea ce ai născut negrăit pe Hristos, Viaţa noastră, Fecioară, ceea ce nu ştii de nuntă, nădejdea celor ce aleargă la tine.

Al doilea Canon al Sfinţilor

Acelaşi glas şi Irmos:

Duhul vostru văzând acum surpată unirea cea dezbinătoare de fraţi, bucuraţi-vă preacuvioşilor părinţi ai noştri Visarioane şi Sofronie, şi tu mucenicule Oprea. Căci iată, astăzi şi-au dat rodul deplin ostenelile voastre pentru apărarea dreptei credinţe.

Cu creştinească vitejie întrarmându-vă, aţi îmbărbătat întreg poporul cel asuprit, să stăruiască în dreapta credinţă; şi la lupta cea bună l-aţi pornit, prealăudaţilor luptători pentru Ortodoxie: Visarioane, Sofronie şi Oprea.

Slavă...

Temniţa şi grele suferinţe aţi îndurat, prealăudaţilor luptători pentru dreapta credinţă. Pentru aceasta, creştinească cinstire v-aţi agonisit şi de veşnica pomenire v-aţi învrednicit.

Şi acum..., a Născătoarei:

Proorocii Domnului, Preacurată, au vestit alegerea ta cea binecuvântată între femei; iar dreptul Simeon cu dar dăruit fiind, a primit din mâinile tale pe dumnezeiescul Prunc, veselindu-se şi preamărind pe Dumnezeu. Pentru aceea şi noi păcătoşii, cu osârdie te preamărim.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a:

Irmos: Biserica cea stearpă...

Cu pavăza dreptei credinţe întrarmându-vă, vitejeşte aţi sfărâmat toate asuprelile tiranilor; şi pe fraţii voştri întru dreaptă mărturisire, i-aţi îmbărbătat să strige: Sfânt eşti Doamne!

Cu ploile lacrimilor mai întâi spălându-vă întinăciunea patimilor celor sufleteşti, îndoita cunună a pătimirii aţi luat, cuvioşilor mărturisitori ai dreptei credinţe. Pentru aceea vă fericim.

De dulceţile lumii lepădându-vă şi amăgirile uneltitorilor dispreţuindu-le, aţi ales calea cea adevărată a nevoinţelor şi a războirii pentru dreapta credinţă a lui Hristos. Pentru aceasta aţi moştenit slava cea mai presus de lume.

A Născătoarei:

Ceea ce eşti uşă de mântuire, deschide-mi mie uşile pocăinţei, ca o bună folositoare; şi din cătuşele păcatului mă slobozeşte, păzindu-mă cu dumnezeiască puterea ta.

Alt Canon

Irmos acelaşi:

Îmbrăcându-vă cu puterea Celui ce a purtat pe Cruce neputinţele noastre, întru tot lăudaţilor mărturisitori şi mucenici, aţi înfruntat trufia deşartă a celor ce umblau să strice dreapta credinţă, de Dumnezeu fericiţilor.
Fricoşi s-au arătat tiranii stăpânitori, când de puţină oaste s-au văzut păziţi. Dar tu, cuvioase părinte Sofronie, măcar că nu de către oaste înarmată erai urmat, cu îndrăznire stăpânitorilor le-ai vorbit, bine ştiind că duci o luptă dreaptă şi binecuvântată.

Slavă...

Cu frângere de inimă în rugăciune v-aţi nevoit, şi cu postire firea cea trupească aţi stăpânit. Pentru aceasta cei fără de lege s-au plecat în faţa virtuţilor voastre, cuvioşilor mărturisitori Visarioane şi Sofronie; şi slobozire aţi dobândit pentru dreptcredincioşii creştini, care din veac preamăresc pe Dumnezeu, după apostoleştile predanii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce Eva cu neascultare a stricat, tu cu ascultare ai îndreptat, Preabinecuvântată Maică a Domnului întrupat. Viaţa ai odrăslit lumii, calea i-ai arătat şi adevărul i l-ai descoperit în Hristos, Cel ce S-a născut din tine cu trup.

SEDEALNĂ, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Cu cântări de laudă veniţi să cinstim ostenelile şi suferinţele prea binerâvnitorilor luptători pentru Ortodoxie, pe cuvioşii Visarion şi Sofronie şi pe mucenicul Oprea. Cu fierbinte râvnă să păzim şi noi neclintită credinţă în Legea cea dreaptă, în care să primim mântuirea sufletelor noastre (de două ori).

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Nu înceta rugăciunile cele pentru noi, Preasfântă Fecioară, ci cu a ta mijlocire, izbăveşte-ne de toate nevoile.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Pentru dragostea chipului Tău...

Cântare ca a proorocului tău Avacum, cade-se a-ţi aduce, Doamne. Ci întinate fiind buzele noastre şi mintea nepricepută, a Te lăuda după cuviinţă, primeşte smerenia inimilor noastre şi ne mântuieşte.

Cu dragostea Stăpânului şi cu iubirea de fraţi fiind aprinşi, durerile chinurilor şi toate prigonirile asupritorilor, vitejeşte le-aţi înfruntat cuvioşilor mărturisitori, pe Hristos mărind.

Cât de mare a fost lupta voastră Visarioane, Sofronie şi Oprea. Stăpânitorii se temeau de puterea cuvântului vostru, iar credincioşii se adunau cu miile, ca să vă asculte şi să vă urmeze. Căci prin gura voastră grăia duhul lui Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

A Născătoarei:

Întrupatu-S-a din coapsele tale Dumnezeu-Cuvântul, de Dumnezeu Născătoare Fecioară. Şi S-a arătat ca un Prunc, tuturor dăruind înnoirea cea minunată a firii.

Alt Canon

Irmos acelaşi:

Luptând pentru înlăturarea prigonirii credinţei şi biruind, Visarioane, Sofronie şi Oprea, aţi surpat uneltirile asupritorilor împotriva dreptei credinţe. Pentru aceea cu mărire încununându-vă, rugaţi-vă să se izbăvească sufletele noastre.

Pătimitorilor pentru Ortodoxie, mângâiere şi nădejde aţi revărsat în sufletele binecredincioşilor români; căci multe şi grele erau prigoanele împotriva credinţei lor. Pentru aceea toţi v-au urmat cu dragoste şi vă cinstesc astăzi după cuviinţă.

Slavă...

Întru Domnul punând nădejdea luptei voastre aţi biruit, măcar că înşivă aţi avut de pătimit. Pentru aceea Sfânta Biserică dreptmăritoare, căreia drum spre biruinţă i-aţi deschis, cu cântări de laudă cinsteşte astăzi sfântă pomenirea voastră.

Şi acum..., a Născătoarei:

Unitatea credinţei păzeşte-ne-o, Preasfântă Fecioară, şi cu rugăciunile tale fereşte-ne de orice dezbinare, în veacul veacului.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Tu Doamne, lumina mea...

Valurile prigoanelor şi ale durerilor fără de număr, nu v-au putut frânge iubitorilor de Hristos mărturisitori. Şi până la sânge v-aţi împotrivit răutăţii tiranilor prigonitori, întăriţi fiind de Duhul întru apărarea dreptei credinţe.

Întoarce Doamne în corabia Bisericii Tale pe toţi cei care pentru puţinătatea credinţei şi a dragostei au părăsit-o pe ea. Pe cei neştiutori îi luminează; celor reci cu inima trimite-le căldura dragostei; şi pe toţi ne mântuieşte cu dumnezeiescul Tău har. Zbuciumată a fost viaţa ta, cuvioase Visarioane şi neştiută mutarea ta la Domnul. Căci vrăjmaşul dreptei credinţe te-a lăsat să putrezeşti în temniţă, în care sufletul ţi-ai dat pentru credinţa ta.

A Născătoarei:

Făcându-se din tine om desăvârşit, Hristos-Dumnezeu a sfinţit firea omenească cea stricată, Fecioară, ceea ce nu ştii de nuntă.

Alt Canon

Irmos acelaşi:

Mare este puterea lui Hristos, Cel ce prin voi a lucrat, viteji apărători ai dreptei credinţe. Că la glasul vostru ridicatu-s-au fraţii voştri preoţi şi credincioşi şi cu grăbire şi cu dragoste v-au urmat înfruntând silnicia prigonitorilor.

Fii credincioşi ai Bisericii lui Hristos cunoscând tu pe cel dosădiţi, pe dreptate i-ai socotit vrednici a sta împreună cu preoţii lor în bisericeştile adunări. Pentru aceasta, cu nemăsurată dragoste de către cei de jos ai fost înconjurat, preavrednicule Sofronie.

Slavă...

Arzând de râvna strămoşeştii Legi, în primejdii de moarte v-aţi pus viaţa, prealăudaţilor luptători pentru Ortodoxie, şi la grele osteneli v-aţi silit truditul trup. Dar multă a fost şi dragostea poporului pentru voi, căci iată vă cinsteşte astăzi între Sfinţi.

Şi acum..., a Născătoarei:

Bucurie nespusă avem noi cei credincioşi, ştiindu-te fără de prihană, şi ca la o Preacurată Maică alergăm sub acoperământul tău, Preasfântă Fecioară, când viforul ispitelor ne tulbură. Roagă-te ca de săgeţile vicleanului să fim feriţi noi toţi.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Strigat-au, mai înainte închipuind...

Întocmai fiind cinstiţi pentru viaţa voastră curată, aşa şi pentru pătimirile voastre, răsplătire pe măsură aţi dobândit în ceruri, cinstiţi mărturisitori ai dreptei credinţe; pentru aceasta împreună cu îngerii vă bucuraţi pururea.

Prigoniţi fiind şi de mari necazuri împresuraţi, de la dreapta credinţă a lui Hristos nu v-aţi abătut; pentru aceasta şi durerile noastre le vindecaţi, sfinţi pătimitori al bunei cinstiri de Dumnezeu.

Nu asupra sângelui, nici asupra trupului au purtat război vitejii apărători ai dreptei credinţe; ci pe asupritori şi pe tirani au biruit, cu puterea cea nevăzută a Fiului lui Dumnezeu fiind îmbrăcaţi.

Bucură-te, strigăm către tine neîncetat, Preacurată, că pe Hristos mântuirea tuturor L-ai născut; şi toată întristarea cea de la strămoaşa Eva întru bucurie o ai prefăcut.

Alt Canon

Irmos acelaşi:

Oasele voastre cuvioase Visarioane şi mucenice Oprea s-au împrăştiat, şi trupurile voastre una cu ţărâna s-au făcut. Giulgiu de in curat nimeni nu a adus, ca să le înfăşoare cu cuvenita cinstire. Dar Domnul a răsplătit cu prisosinţă răbdarea voastră, cu mărirea cea cerească îmbrăcându-vă.

Întăreşte-ne Doamne, să ţinem curată credinţa propovăduită nouă de Sfântă Biserica Ta, şi niciodată să nu cădem din ea. Căci ce altceva mai de preţ am putea pune în locul dreptei credinţe, şi spre ce bun mai mare am putea alerga, fără numai după mântuirea sufletelor noastre?

Slavă...

Cu îndrăznire mare v-aţi ridicat împotriva viclenelor uneltiri şi precum Iona pe Niniviteni, aşa şi voi Sfinţilor, pe ai voştri fraţi de la duhovnicească moarte i-aţi scăpat, preavrednicilor de laudă.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cu adevărat cade-se să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Maică şi Maică Fecioară. Că pe toate fecioarele în neprihănire le întreci şi mai presus decât toate maicile stai, că ai născut pe însuşi Domnul şi Mântuitorul sufletelor noastre.

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Văzând noi astăzi toate nevoinţele voastre, cu nespusă bucurie facem pomenirea voastră, prealăudaţilor apărători ai Ortodoxiei; căci cu puterea lui Hristos fiind întrarmaţi, strălucite biruinţe pentru poporul dreptcredincios aţi secerat, voi cel ce aţi fost adevăraţi soli cereşti şi mucenicească pătimire aţi pătimit.

ICOS

Pe râvnitorii şi de Dumnezeu trimişii Visarion şi Sofronie, făcându-le astăzi cinstită pomenire, să-i lăudăm cu duhovnicească bucurie, împreună şi pe mucenicul Oprea. Să cinstim ostenelile lor cele multe şi îndrăznirea lor cea mare, cu care au înfruntat uneltirile şi poruncile cruzilor prigonitori ai dreptei credinţe. Şi să ne rugăm ca prin mijlocirile lor, să fim feriţi de orice bântuială şi întotdeauna în pace să putem cânta: Bucuraţi-vă preavrednicilor apărători ai strămoşeştii Legi!

SINAXAR

În această lună în ziua a douăzeci şi una, pomenirea Cuviosului mărturisitor Visarion.

Cuviosul părintele nostru Visarion, s-a născut în Bosnia, din părinţi creştini ortodocşi, Maxim şi Maria,

în anul mântuirii 1714, şi a primit din Sfântul Botez numele de Nicolae. Tânăr, călătorind pe la multe locaşuri de închinare, a poposit adesea la Locurile Sfinte. Acolo, la mănăstirea Sf. Sava, de lângă Ierusalim, a îmbrăcat schima monahicească, pe când avea 18 ani, primind numele de Visarion.

După un timp, a venit în Slovenia şi s-a aşezat la mănăstirea Pacra, unde pentru râvna sa către cele sfinte, s-a învrednicit de darul preoţiei. La trei ani după hirotonirea sa întru preot, cuviosul Visarion a mers din nou la Locurile Sfinte, ca să-şi întărească şi mai mult sufletul în dreapta credinţă a Bisericii Răsăritului. La puţină vreme după întoarcerea sa din această călătorie, a venit în Ţara Ardealului, unde papistaşii căutau prin silnicie să smulgă credinţa dreptmăritoare din sufletele românilor ortodocşi. Nu glasul omenesc l-a chemat în Ardeal, ci însuşi Ziditorul tuturor, ca să mântuiască din pierzare pe românii dreptcredincioşi. Pe unde trecea, el aprindea în sufletele credincioşilor râvna pentru credinţa cea adevărată. Trăia o viaţă de aspră înfrânare, hrănindu-se numai cu mâncare slabă de legume.

Pentru chipul mult îmbunătăţit al vieţii sale, dreptcredincioşii români nu numai că-l ascultau şi urmau poveţele lui, dar cuprinşi de o mare însufleţire duhovnicească, îi sărutau mâinile şi picioarele sale sfinte. În drum spre Sibiu a fost prins de stăpânirea catolică şi târât la judecată. În faţa celor care-l judecau, el a stat drept şi fără frică, mărturisind că dreapta credinţă a Bisericii Răsăritului este singura adevărată şi mântuitoare. Pentru aceea, el nu va înceta să arate uniţilor rătăcirea lor şi să-i îndemne să se lase de ea.

Pentru această mărturisire a dreptei credinţe, cuviosul Visarion a fost aruncat în fioroasa temniţă din Kufstein, în creierul munţilor tirolezi, unde după suferinţe grele departe de lume, dar aproape de Cel care împarte cununile vieţii celor vrednici, s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi se face pomenirea Cuviosului mărturisitor Sofronie.

Cuviosul Sofronie se trăgea din familia Popovici de la Cioara Sebeşului. La botez i s-a dat numele de Stan, iar în călugărie numele de Sofronie. A sihăstrit multă vreme în Ţara Românească, iar în anul 1756 s-a întors la Cioara, unde râvna sa pustnicească l-a mânat să-şi facă un mic schit în mijlocul codrului şi să ţină acolo câţiva tineri la învăţătură. Dar diavolul, care pururea caută să strice cele bune, l-a izgonit prin oameni răi din schitul său şi l-a silit să plece în străine locuri.

După ce străbătu o mare parte din ţinutul Sebeşului şi al Albei, îndemnând, cu multă râvnă duhovnicească, pe credincioşi să nu se depărteze de credinţa dreptmăritoare, a suferit grea prigoană din partea papistaşilor, care l-au aruncat în temniţa grea din Bobâlna. Dar Domnul, care a scăpat pe Petru din lanţuri, l-a slobozit şi pe cuviosul Său Sofronie. Două luni a stat cuviosul în ţinutul Zarandului şi apoi s-a îndreptat spre Munţii Apuseni, ca să facă din crestele lor cetate nebiruită dreptei credinţe.

Neputându-l abate de la calea cea dreaptă, papistaşii l-au prins din nou şi l-au aruncat în temniţa din Abrud. Dar Dumnezeul puterilor l-a izbăvit iarăşi din temniţă. De acum, credincioşii n-au mai vrut să-l părăsească, ci, ca pe Domnul Hristos odinioară, îl însoţeau pururea câte 12 bărbaţi temători de Dumnezeu, ca nişte apostoli înflăcăraţi.

În ziua a patrusprezecea a lunii februarie din anul 1761, cuviosul Sofronie a ţinut Marele sobor din cetatea Bălgradului (Alba Iulia). Cu cuvinte lipsite de meştesug, dar pline de dulce mângâiere, a cerut, la acel sobor, cuviosul Sofronie, în numele poporului român, vlădică pe seama dreptcredincioşilor din

Ardeal. Bunul Dumnezeu i-a ascultat glasul şi a înmuiat inima stăpânitorilor care au îngăduit ca românii să aibă vladică după rânduiala Bisericii Ortodoxe de Răsărit.

Iar atunci când, cu voia lui Dumnezeu, a fost rânduit ca episcop ortodox al Ardealului Dionisie Novacovici, cuviosul Sofronie, socotindu-şi împlinit lucrul său, a plecat la sfânta mănăstire a Argeşului, unde s-a săvârşit în pace, mutându-se în locaşurile cereşti.

Tot în această zi pomenirea Sfântului Mucenic Oprea.

Acest mărturisitor al dreptei credinţe s-a născut în Sălişte a Sibiului, pe vremea împărătesei Maria Tereza (1740-1780). Era plugar şi, împreună cu soţia şi copiii lui, ducea o viaţă de bună cucernicie şi plăcută lui Dumnezeu.

Pe vremea aceea, semeaţa împărătească multă silnicie făcea credincioşilor de sub stăpânirea ei, ca să-i rupă de la Legea Răsăritului şi să-i plece unirii cu Roma. Le răpea bisericile, pe preoţi îi izgonea, pe cei care nu se clătinau de la dreapta credinţă şi nu se plecau Romei, îi lovea cu biruri şi poveri şi umplea temniţele cu ei.

În amărăciunea lor, românii se rugau fierbinte lui Dumnezeu să nu-i lase să piară cu totul. Şi Dumnezeu şi-a plecat urechea cu milă şi a ridicat pe Oprea din Sălişte, bărbat drept şi inimos, să le fie apărător în cumplita lor primejdie.

Şi evlaviosul Oprea porni cu încredere la lupta pentru apărarea dreptei credinţe. Mai întâi îşi întări sufletul cu post şi rugăciune, cu binecuvântările preoţilor izgoniţi de la sfintele lor prestoale şi cu bunele poveţe de la bătrânii înţelepţi. Apoi căuta, prin munţii şi văile săliştene, gloatele dreptcredincioşilor, pretutindeni îmbărbătând pe cei ce pătimeau, mângâind pe cei ce suspinau, şi sprijinind pe cei ce se clătinau.
Când se înfăţişă înaintea căpeteniei de la cârma ţării şi-i ceru oprirea prigoanelor şi sloboda mărturisire a dreptei credinţe, căpetenia îl mustră ca pe un răzvrătit şi-l ameninţă cu temniţa şi moartea, dacă nu se pleacă unirii cu Roma.

Văzând această neomenie, în toamna anului 1748, evlaviosul Oprea merse la Viena să se plângă împărătesei şi să-i ceară libertate pentru Legea Răsăritului, arătând că unirea cu Roma s-a făcut atât de ascuns, încât nici preoţii n-au ştiut ce este. Împărăteasa, cu viclenie i-a spus că i s-a ascultat plângerea, dar în ascuns a dat porunci pentru şi mai mari prigoane, iar Oprea să fie întemniţat de îndată ce va sosi în Ardeal. Prin vrerea lui Dumnezeu, aflând de această ticăloşie, evlaviosul Oprea a rămas în Banat ca cioban la oi. Dar, după puţin timp, înainte de Sfintele Paşti din anul 1752, evlaviosul Oprea neputând răbda suferinţele dreptcredincioşilor, merse iarăşi la Viena şi ceru împărătesei oprirea prigoanelor şi încheia jalba: sau vlădică de legea noastră, sau drum slobod să plecăm din ţară. Împărăteasa porunci ca fericitul Oprea să fie prins şi osândit la temniţă pe viaţă în cetatea Kufstein din Tirol. Pe fericitul Oprea l-a aşteptat vreme îndelungată soţia sa Stana, stând la uşa bisericii, îmbrobodită în negru, plângând şi cerând milă ca să-şi poată creşte copiii. Dar el n-a mai venit, împodobindu-se în temniţă cu cununa nepieritoare a Sfinţilor mucenici.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a7-a:

Irmos: Tinerii lui Avraam...

Precum oarecând cei trei tineri de văpaia cuptorului nu s-au spăimântat, aşa ostaşii tăi Doamne, nebună văpaie a tiranilor prigonitori cu îndrăznire au înfruntat; şi prin ale lor osteneli şi pătimiri ţi-au cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Cu râurile cuvintelor voastre şi cu picăturile sfinţitului vostru sânge, văpaia răutăţii prigonitorilor o aţi stins, preafericiţilor mărturisitori ai dreptei credinţe, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Ascultând de chemarea lui Dumnezeu, pe dreptcredincioşii români în strâmtorarea lor cu dragoste i-ai cercetat, la lupta împotriva prigonitorilor i-ai ridicat, sfintele locaşuri de închinare dreptei credinţe le-ai deschis; şi pe Dumnezeu L-ai rugat să ne scape de cei ce căutau sufletele noastre, cuvioase părinte Visarioane.

A Născătoarei:

Mireasă şi Maică Fecioară, primeşte rugăciunile celor ce se roagă ţie cu credinţă şi le du Fiului tău şi Dumnezeului nostru. Că tu eşti nădejdea cea tare a creştinilor şi ocroteşti cu acoperământul tău cel sfânt pe cei ce te laudă pururea.

Alt Canon

Irmos acelaşi:

Înfruntând cu tărie asupriri, bătăi şi lanţuri şi temniţă, de nimic nu te-ai înfricoşat, preacuvioase părintele nostru Sofronie, ci cu îndrăzneală ai cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Neînfricaţi luptători pentru Ortodoxie v-aţi arătat, Visarioane, Sofronie şi mucenicule Oprea; căci nici temniţa nu v-a înfricoşat, nici bătăile, ci pururea arzând de râvna apărării dreptei credinţe, duhovniceşte aţi strigat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă...

Cu fierbinte râvnă iubind strămoşeasca Lege, cu amar aţi plâns pentru prigonirile cele fără de număr, ce cădeau asupra celor ce mărturiseau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum..., a Născătoarei:

Preabună Maică, roagă pe Cel întrupat din tine, ca totdeauna în pace şi cu dragoste să putem cânta: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a:

Irmos: Izbăvitorul tuturor...

Întru omorârea patimilor îmbrăcându-vă, şi cu puterea lui Hristos întrarmându-vă, pe asupritori aţi biruit, purtătorilor de nevoinţe, cuvioase Visarioane şi Sofronie. Şi pe cei de un neam şi de o lege cu voi, i-aţi învăţat să strige: Tineri, preaînălţaţi pe Hristos, Dumnezeul nostru, în veci!

Cu lumina cea de sus fiind luminaţi, pe cei ce voiau să ne aducă la ereticeasca credinţă, a purcederii Duhului şi de la Fiul, bărbăteşte i-aţi ruşinat, cuvioşilor mărturisitori ai dreptei credinţe; şi împreună cu noi cântaţi: Tineri preaînălţaţi pe Hristos, Dumnezeul nostru în veci! Împreună cu pomenirea voastră, Visarioane, Sofronie şi Oprea, cinstim şi pe toţi cei ce au pătimit pentru strămoşeasca Lege, care pe Hristos au mărturisit; pe care îl preamărim întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai înaltă decât cerurile, născând pe Cel ce ne-a înălţat pe noi, de Dumnezeu Născătoare, pe Care îl laudă toată suflarea, ca pe Cel ce este Dumnezeul nostru în veci.

Alt Canon

Irmos acelaşi:

Sicriul tău neştiindu-l, că cei fărădelege te-au lăsat să putrezeşti în temniţa întunecată, facem pomenirea ta, cuvioase părinte Visarioane; şi cu osârdie te rugăm să dobândeşti tămăduire de neputinţe, de la Doctorul sufletelor şi al trupurilor, cu Care pururea petreci.

Deschide gura ta cea de Dumnezeu cinstitoare, cuvioase părinte Sofronie, şi roagă pe Dumnezeu, pace să dăruiască poporului Său; pe arhierei să-i păzească, pe preoţi, pe diaconi şi cinul cel cu chip îngeresc să ocrotească, iar pe noi să ne mântuiască întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Tinerii cei prea-aleşi, întăriţi fiind prin călcarea văpăii trupeştilor pofte, nici de văpaia cuptorului nu s-au spăimântat; ci bărbăteşte călcând-o, au strigat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii!

Şi acum..., a Născătoarei:

Râvna mea cea fierbinte pentru curăţia vieţii cunoscând-o tu, Preacurată Fecioară, cu rugăciunile tale ajută-mi să o fac pe ea râu de fapte bune.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Eva prin boala neascultării...

Ca pe o jertfă vie Stăpânului ceresc v-aţi adus şi de vederea luminii celei dumnezeieşti v-aţi învrednicit, cinstiţi mărturisitori ai dreptei credinţe şi podoaba Bisericii celor întâi născuţi v-aţi făcut, cei ce sunteţi

după vrednicie lăudaţi.

Tot sufletul vostru, cuvioşilor mărturisitori Visarioane şi Sofronie, l-aţi legat de dumnezeiasca Lege; şi sub lumina Ierusalimului stând, pe credincioşii prigoniţi pentru statornicia lor în credinţă, i-aţi chemat la lupta pentru apărarea credinţei, neînfricaţilor apărători ai Ortodoxiei.

Săvârşind ostenelile tale întru mărturisirea Legii strămoşeşti, iarăşi în liniştea vieţii călugăreşti, spre care dintru început a dorit sufletul tău, te-ai întors Sofronie. Ci bucură-te, că spre a lui Dumnezeu mărire au fost nevoinţele luptei tale.

A Născătoarei:

Cu razele luminii Celui născut din tine, Dumnezeiască Mireasă, luminează sufletele noastre, şi ne ridică pe noi cei ce suntem împresuraţi de primejdii, izbăvindu-ne de toate nevoile.

Alt Canon

Irmos acelaşi:

Cu dumnezeiască putere l-ai întărit Doamne, pe smeritul robul Tău Oprea, vas ales făcându-l şi sol al durerilor poporului împilat ridicându-L. Pentru aceasta lauda Ta şi pomenirea lui pururea va fi în gura noastră.

Saltă şi se bucură Ţara Ardealului, cuvioase părinte Visarioane, că întru tine Biserica ei a dobândit alinare. Laudă-ţi aduce tot poporul cel dreptcredincios şi cu evlavie prăznuieşte pomenirea ta cea pururi mărită.

Slavă...

Izbândit-a dreapta credinţă a celor ce asemenea vouă, Visarioane şi Sofronie, nu s-au lepădat de altarul Dumnezeului Celui viu. Rugaţi-vă, ca de orice bântuială să fim feriţi noi toţi.

Şi acum..., a Născătoarei:

Gavriil zicându-ţi „Bucură-te!”, bucuria neamului omenesc a binevestit. Căci dintru tine a răsărit Mântuitorul sufletelor noastre şi bucuria desfătării raiului.

SVETILNĂ

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Pe voi cei ce v-aţi făcut bucium dumnezeiescului grai şi păzind credinţa cea adevărată, mucenicească încununare aţi primit, după datorie vă cinstim, cuvioşilor mărturisitori Visarioane şi Sofronie; căci cu adevărat aţi fost călăuza poporului vostru, şi stâlpi de neclintit ai Bisericii lui Dumnezeu (de două ori).

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Nu pricep, Curată, taina osebirii tale între femei, că din rodul pântecelui tău neprihănit, de suflarea Duhului Sfânt cercetat, răsăritu-ne-a Lumina tuturor celor ce zăceam în latura şi în umbra morţii. Pentru

aceea după vrednicie, ca pe cea mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită decât Serafimii, te lăudăm toţi credincioşii.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laude…

Cinstită pomenirea voastră fericiţilor luptători pentru Ortodoxie, Visarioane, Sofronie şi Oprea, pururea va străluci în Biserica dreptcredincioasă din Ardeal, care nu încetează a lăuda pe Dumnezeu, Cel ce pe cei smeriţi îi înalţă, iar pe cei trufaşi îi surpă.

Lăudămu-Te Doamne Dumnezeule, Cel ce pe smeriţii robii Tăi Visarion, Sofronie şi Oprea, cu mărire i-ai încununat; şi cu dreapta Ta străjuieşti pururea, Biserica Ta cea sfântă.

Stăpânirea cea potrivnică nerăbdând înfruntarea ta, cuvioase Visarioane, pus-a pe dregătorii ei să te prindă prin vicleşug şi în temniţă să te arunce. Ci tu te-ai dovedit mai tare decât puternicii vremii, căci zidurile temniţei n-au putut amuţi strigarea ta, împotriva nelegiuirii ce se săvârşea cu credinţa poporului tău.

Bine ştiind că nici sabia, nici silnicia, nici temniţa, nici vicleşugul şi nici frica nu pot opri pe aleşii lui Dumnezeu, ca să-L preamărească în mijlocul poporului Său, de nimic nu v-aţi temut. Pentru aceasta cuvioşilor mărturisitori Visarioane, Sofronie şi mucenice Oprea, credincioşii vă laudă cu glas înalt şi învaţă de la voi păzirea credinţei celei neîntinate.

Slavă…, glasul al 6-lea:

Dat-aţi glas de chemare la duhovnicească luptă, şi popoarele cele împovărate de multe silnicii au văzut în voi, cuvioşilor mucenici Visarioane şi Sofronie şi mucenice Oprea, călăuze de Dumnezeu rânduite, ca să le scoateţi la limanul libertăţii credinţei. Lupta voastră ridicat-a cete de luptători cu sabia Duhului Sfânt încinşi, care ne-au hărăzit cu ajutor de sus, dorită izbăvire din cătuşele viclenelor tocmeli, ale celor ce nu iubeau dreapta credinţă.

Şi acum…, a Născătoarei:

Scăparea celor din nevoi, acoperământul celor neputincioşi şi podoaba creştinătăţii, toată nădejdea noastră spre tine o punem, Maică lui Dumnezeu.

Doxologia mare.

După Sfinte Dumnezeule…, troparele, după rânduială, apoi ecteniile şi otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile: din Canonul întâi al sfinţilor, patru de la cântarea a treia şi patru de la cântarea a şasea din Canonul al doilea.

Apostolul din Duminica a XXVII-a după Rusalii (Efes. VI, 10-17):
Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul...

Evanghelia de la 6 noiembrie (Luca XII, 8-12):
Zis-a Domnul către ucenicii Săi: oricine va mărturisi pentru Mine...

CHINONICUL
Întru pomenire veşnică va fi dreptul.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFINŢII IERARHI IOREST ŞI SAVA AI ARDEALULUI ŞI SFINŢII MĂRTURISITORI VISARION, SOFRONIE ŞI OPREA CE S-A ROSTIT LA SLUJBA CANONIZĂRII

Cu inimă smerită şi cu grai de laudă cutezăm a preamări astăzi pe Hristos, Cel ce v-a arătat pe voi, preafericiţi mărturisitori ai dreptei credinţe, slava Bisericii noastre! Şi început cinstirii voastre de obşte făcând, ne plecăm genunchii cu umilinţă şi negrăită dragoste şi rugăciune înălţăm vouă, celor ce aţi pus mai presus de toate cele vremelnice, credinţa cea drept măritoare; căci voi, o, bunilor Ierarhi ai Ardealului, Iorest şi Sava, trăitori ai smereniei călugăreşti şi părtaşi ai darurilor cereşti, aţi îndurat chinuri de moarte pentru apărarea Legii noastre strămoşeşti şi a poporului dreptcredincios; iar tu, cuvioase Visarioane, prealuminate, te-ai coborât ca un Arhanghel cu glas de trâmbiţă dumnezeiască în mijlocul credincioşilor, întărindu-i în dreapta credinţă şi viaţa ta ţi-ai dat pentru Hristos; şi tu, cuvioase Sofronie neînfricate, ai înfruntat temniţa şi prigonirile pentru Hristos, călăuzind turma cea dreptcredincioasă din Ardeal pe căile mântuirii şi îndrumând Biserica lui Hristos la biruinţă; iar tu, Oprea, cel prea osârduitor, iubind mai mult Legea neschimbată a lui Hristos decât pe ai tăi şi decât însăşi viaţa ta, sufletul ţi-ai pus pentru dreapta credinţă.

De aceea, voi toţi care aţi odrăslit din coapsele Bisericii dreptslăvitoare din Ardeal şi care acum vă bucuraţi de slava mucenicilor şi a mărturisitorilor lui Hristos, primiţi rugăciunea noastră şi mijlociţi pentru noi înaintea Bunului şi Milostivului Dumnezeu, Celui în Treime preamărit. Ocrotiţi, cu rugăciunile voastre, turma cea dreptslăvitoare, care vă cinsteşte ca pe nişte stâlpi neclintiţi ai dreptei credinţe. Rugaţi-vă Domnului ca să întărească dragostea şi unitatea de credinţă dintre fraţi, să reverse harul păcii în inima tuturor, să ferească turma dreptcredincioşilor de toată reaua întâmplare, ca într-un glas şi într-un suflet să preamărim pe Cel ce este Dătătorul tuturor darurilor şi Mântuitorul nostru. Privegheaţi şi vă rugaţi pentru noi, că izbăviţi fiind, prin mijlocirile voastre, de cursele celui rău, să ducem lupta cea bună a mântuirii, în toate clipele vieţii noastre şi să fim neclătinaţi întru dreapta credinţă a moşilor şi strămoşilor noştri.

Bucurându-vă de dumnezeiasca mărire întru care v-aţi înălţat şi rugându-ne vouă ca să fiţi mijlocitori înaintea tronului Celui de Sus, preamărim pentru toate pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, zicând: Slavă Ţie, Dumnezeule, Cel mare şi minunat întru Sfinţi Tăi. Amin!